

[Svend Auken]

Socialdemokratiet har for længst fremsat forslag i folketinget om, at de værste urimeligheder over for amter og kommuner fjernes. Hvis de holder det samme niveau i år som sidste år, skal de ikke straffes gennem ekstra statsafgifter. Der er – undskyld, jeg siger det så klart – noget uhyggeligt ved et samfund, hvor der spares på hospitalerne, så de syge ikke kan få en forsvarlig behandling, for at man kan få råd til at mindske vægtafgifterne på personbiler. I disse dage går der meddelelse ud til alle offentlige arbejdspladser om, hvad der skal ske, når arbejdstiden sættes ned med 1 time om ugen til 1. december. Selv om det kun er en besked om arbejdstidsnedsættelse, er der ingen tvivl om, at de offentligt ansatte ligesom de privat ansatte har set frem til 1 times mindre arbejde om ugen med henblik på, at de kunne få mere tid, mindre stress, og også til, at flere af deres arbejdsløse kolleger kunne komme i arbejde som kompensation for arbejdstidsnedsættelsen.

Tilsyneladende bliver der givet kompensation, dog ikke fuld kompensation. Finansministeren har regnet ud, at kompensationen skal være 1,93 pct. på rammerne, og det svarer vel til ca. 75 pct.s kompensation, men samtidig har finansministeren meldt ud til alle offentlige arbejdspladser, at der skal spares 2 pct. på rammerne, og det vil i realiteten sige, at de offentligt ansatte trods alle dyre løfter om det modsatte selv kommer til at betale for nedsættelsen af arbejdstiden. Der skal løbes endnu hurtigere på de offentlige arbejdspladser, hvis folk da ikke forinden sætter sig ned i protest.

Samtidig med regeringsomdannelsen lovede CDs daværende gruppeformand, hr. Nør Christensen, at karensdagen ville forsvinde – det var i hvert fald det, man kunne få indtryk af – under den nye CD-socialminister. Er det rigtigt? Det er der grund til at spørge både finansministeren og socialministeren om, og hvis det er rigtigt, hvorfor søren har man så ikke pyntet på denne påskepakke ved at tage forslaget med her? Det ville have været fornuftigt at erkende fejlen med karensdagen. Den giver jo ikke den forudsatte besparelse, og den rammer kvinderne, de lavtlønnede og de offentligt ansatte hårdest. Man behøver end ikke at have teknisk besvær med at udarbejde et forslag herom. Socialdemokratiet har for længst i folketinget

fremst lovforslag om ophævelse af karensdagen; det ligger simpelt hen grydeklart i folketingets socialudvalg.

Pakkens sociale kompensationer er helt utilstrækkelige. Der kompenseres kun for moms og kun for visse grupper. Som jeg sagde før, udgør det samlede kompensationsbeløb kun 5 pct. af det afgiftsprovener, man tager hjem. Mælketilskuddet blev i sin tid sparet væk af regeringen, de radikale og fremskridtspartiet. Nu skal det genindføres, dog ikke helt, men delvis, og tanken er vel, at man efter at have vedtaget påskepakken med delvis genindførelse af mælketilskuddet har fået sig et fortræffeligt spareobjekt til efterårets spareforhandlinger.

Hvordan er så udsigterne for dansk økonomi i de kommende år? De er trods den hjemlige indsats og trods regeringens skæve økonomiske politik lyse. Det skyldes, at den internationale rygvind er blevet forvandlet til en storm. Vi har en storm i ryggen på os i øjeblikket. Regeringen har selv beregnet, at alene dollarkurs og olieprisfaldet i årets første måneder – hvis det holder – giver en forbedring af betalingsbalancen på tilsammen 20 mia kr. i 1986 og 1987.

Dertil kommer naturligvis, at virkningen af dette olieprisfald er stigende købekraft på vore eksportmarkeder og dermed bedre muligheder for de af vore virksomheder, der eksporterer. Danmark har fået, kan man sige, en omvendt oliekrise, en oliekrise med modsat fortegn, serveret på et sølvfad. Det er op til os selv, om vi vil bruge denne nye chance til – i stedet for, som vi gjorde, da vi havde det sidste opsving, at solde den op – at skabe en varig løsning af balanceproblemerne herhjemme og til igen at skabe social retfærdighed og trygge vilkår for befolkningen.

Desværre har vi i socialdemokratiet ikke megen tro på, at det vil lykkes med den nuværende regerings politik. Man vil nok – og det tror jeg ikke vi kan undgå, jeg advarer imod det, men jeg tror ikke, vi undgår det – i de kommende måneder tage de forbedrede betalingsbalancetal, der næsten uundgåelig vil komme, uanset hvilken politik man fører herhjemme, som udtryk for, at nu er det ved at lykkes, nu er det ved at vende. Men der er grund til at frygte, at tallene kun dækker over en fortsat forværring af den danske konkurrencesituation over for udlandet.